

Vážené a milé kolegyně, vážení a milí kolegové, léto a s ním pro většinu z nás i dovolená jsou za námi, odpočinuli jsme si, dokonce po pandemické pauze jsme mohli i cestovat.

Vracíme se naplno k práci v našich ordinacích, budeme se věnovat samozřejmě nejen našim pacientům, ale i našim blízkým. Jenže všichni víme, že to všechno zase nebude všední rutina, na kterou jsme sice nejdříve nadávali, ale která nám dávala klid, jistotu a sílu zvládat občasné kotrmelce životní i ty profesní. Čekají nás adrenalinové týdny a měsíce.

Covid neskončil, ozýval se i v létě a s obavami očekáváme, co bude na podzim. Už nečekáme klid, jen si přejeme, aby stačilo nošení respirátorů, nehroutily se nemocnice a aby nebyla distanční výuka.

A jako by to nestačilo, řítí se na nás růst cen energií, a to ani nevíme jistě, jestli vůbec nějaké budou. A že pár kilometrů od nás je válka, to se dotýká nějakým způsobem každého z nás.

Podle rozhovorů s kolegy a zdravotníky vůbec z různých oborů je stále více vidět rostoucí agresivita pacientů – a nejde o vliv pandemie nebo současné situace. Přibývá těch, kteří chtějí všechno, hned, přednostně, protože oni jsou nejdůležitější, nemusí

dodržovat žádná lékařská doporučení, ale při problému, který tím vznikne, požadují okamžitou péči a nesmíme se zmínit, že si za celou situaci mohou sami.

Zvládnout tohle všechno je velmi náročné, ale pevně věřím, že to dokážeme. Naše práce je přece velmi tvůrčí, pestrá a zajímavá, spousta našich pacientů je skvělá a za sebe mohu říct, že mi je ctí, že jsem se s řadou z nich mohla poznat.

Přeji vám všem kromě profesních úspěchů i radost a štěstí v osobním životě.

MUDr. Hana Šarapatková, Ph.D.
Olomouc